

**JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU**
(sediul Centru)

Republica Moldova, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 162.
Email: jcc@justice.md; Tel.: /+373 22/ 27-27-40
www.instante.justice.md

Destinatar: Curtea Constituțională a RM
MD-2004, mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu 28

28 iulie 2026

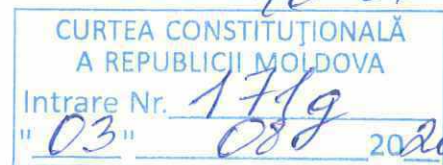
Dosar nr. 2-22500/2025

Judecătoria Chișinău (sediul Centru) Vă remite în adresa Dumneavoastră, copia încheierii judecătorești din 27 iulie 2026 și sesizarea privind excepția de neconstituționalitate invocată de avocatul Corina Peleavshi, în interesele pârâților Vladimir Ceban și Victoria Lungu.

Anexă: Copia încheierii judecătorești din 27 iulie 2026 pe 3 file;
Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate – 8 file;

Judecător

Dan Sîrbu

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituția Republicii Moldova

**Obiectul excepției de neconstituționalitate: Prevederile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162/2005
cu privire la statutul militarilor, în partea textului:**

„În caz de eliberare din serviciul militar prin contract, militarul este obligat să elibereze locuința
de serviciu într-un termen de 3 luni, indiferent de perioada aflării în serviciul militar”

A. Autorul excepției de neconstituționalitate¹**A.1. Persoană fizică****1. Nume Ceban****2. Prenume Vladimir****5. Reprezentant de avocat Peleavschi Corina****A.3. Instanța de judecată****1. Denumirea instanței de judecată/sediu Judecătoria Chișinău, sediul Centru****2. Judecător/complet de judecată Dan Sîrbu****4. Adresa instanței de judecată mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr.162****5. Telefonul și e-mail-ul instanței de judecată 022-22-13-20, jcc@justice.md**

¹ Aici, autorul excepției de neconstituționalitate va alege rubrica relevantă, ștergându-le pe celelalte.

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecății instanței de drept comun²

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării solicită evacuarea forțată a pârâților din locuința de serviciu situată în _____, precum și încasarea unui pretins prejudiciu material și a dobânzii de întârziere.

Locuința de serviciu a fost repartizată pârâtului Ceban Vladimir și membrilor familiei sale prin ordinul de repartitie din 27.12.2018, fiind ulterior încheiate contracte succesive de locațiune pentru același spațiu locativ, inclusiv contractul nr. 8/228 din 12.06.2022, cu termen de valabilitate până la 12.06.2025.

La 02.05.2025, pârâtul Ceban Vladimir a fost eliberat din serviciul militar prin contract, iar la 05.05.2025 a fost încadrat în cadrul Ministerului Apărării în funcție publică, pe perioadă nedeterminată, fapt confirmat prin Extrasul din Ordinul Ministerului Apărării nr. 83 din 05.05.2025.

Prin urmare, situația de fapt dedusă judecății nu reprezintă o ieșire definitivă a pârâtului din sistemul Ministerului Apărării, ci o continuitate a activității în cadrul aceluiași angajator public, cu schimbarea formei juridice a raportului de serviciu/muncă, de la militar prin contract la angajat civil.

Reclamantul își întemeiază acțiunea, direct sau implicit, pe teza potrivit căreia eliberarea din serviciul militar prin contract ar produce automat obligația de eliberare a locuinței de serviciu, indiferent de continuitatea raportului de muncă în cadrul Ministerului Apărării.

În această interpretare, norma contestată devine determinantă pentru soluționarea cauzei, deoarece de modul în care este înțeles art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162-XVI/2005 depinde soluția instanței asupra evacuării pârâților din domiciliul lor efectiv. În același timp, locuința de serviciu nu reprezintă doar un bun administrativ aflat în gestiunea autorității publice, ci constituie domiciliul efectiv al pârâților și al membrilor familiei lor, în care aceștia își desfășoară viața privată și familială.

Evacuarea din această locuință reprezintă, prin natura și efectele sale, o ingerință gravă în dreptul la viață privată, familială și domiciliu (Constituția Republicii Moldova, art. 28, art. 29; Convenția europeană a drepturilor omului, art. 8).

² Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecății instanței de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

C. Obiectul sesizării³

Obiectul prezentei excepții îl constituie **art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162-XVI/2005 cu privire la statutul militarilor**, în partea în care prevede că, „în caz de eliberare din serviciul militar prin contract, militarul este obligat să elibereze locuința de serviciu într-un termen de 3 luni, indiferent de perioada aflării în serviciul militar” (Legea nr. 162-XVI/2005 cu privire la statutul militarilor, în vigoare din 30.09.2005, art. 21 alin. (3)).

Excepția este formulată în măsura în care norma contestată este interpretată ca impunând eliberarea locuinței de serviciu exclusiv ca efect al pierderii statutului de militar prin contract, fără ca legea să oblige autoritatea publică și instanța de judecată să examineze dacă persoana continuă raportul de muncă/serviciu în cadrul aceluiași angajator public, dacă locuința reprezintă domiciliul efectiv al familiei, dacă există o alternativă locativă reală și dacă evacuarea este proporțională în raport cu situația concretă a persoanelor afectate (Constituția Republicii Moldova, art. 28, art. 29, art. 47 alin. (1), art. 48–50, art. 54). Prezenta excepție nu urmărește recunoașterea unui drept absolut asupra locuinței de serviciu și nici negarea competenței statului de a administra fondul locativ public.

Problema de constituționalitate constă în caracterul automat al pierderii domiciliului, atunci când simpla încetare formală a statutului de militar prin contract este tratată ca temei suficient pentru evacuare, deși raportul de muncă/serviciu continuă imediat și neîntrerupt în cadrul aceluiași sistem public.

Norma contestată este aplicabilă și determinantă pentru soluționarea cauzei, deoarece reclamantul solicită evacuarea pârâților tocmai pornind de la premisa că eliberarea pârâtului din serviciul militar prin contract ar fi atras obligația eliberării locuinței de serviciu în termen de 3 luni, fără examinarea efectului juridic al încadrării imediate în funcție publică în cadrul Ministerului Apărării.

³ În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale *ratione materiae*. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție⁴

Este incident art. 28 din Constituție, deoarece evacuarea din locuința de serviciu afectează viața intimă, familială și privată a părților. Locuința în cauză reprezintă spațiul în care familia își desfășoară viața cotidiană, iar pierderea acesteia nu poate fi tratată ca o simplă consecință administrativă a schimbării statutului profesional al titularului contractului de locațiune (Constituția Republicii Moldova, art. 28).

Este incident art. 29 din Constituție, deoarece domiciliul și reședința sunt inviolabile, iar evacuarea forțată constituie o ingerință în acest drept. Faptul că evacuarea se solicită pe cale judecătorească nu exclude examinarea constituționalității normei legale care permite o asemenea ingerință, deoarece hotărârea judecătorească reprezintă doar mecanismul formal de executare, nu și garanția suficientă a proporționalității atunci când legea nu prevede criterii materiale de individualizare (Constituția Republicii Moldova, art. 29 alin. (1), alin. (2) lit. a), art. 54).

Este incident art. 47 alin. (1) din Constituție, întrucât dreptul la un nivel de trai decent include locuința. Acest drept nu echivalează cu un drept de proprietate asupra locuinței de serviciu, însă obligă statul să reglementeze folosirea și eliberarea locuințelor publice într-un mod compatibil cu demnitatea persoanei, stabilitatea vieții familiale și protecția împotriva evacuărilor automate și disproporționate (Constituția Republicii Moldova, art. 47 alin. (1)).

Sunt incidente art. 48–50 din Constituție în măsura în care evacuarea afectează familia și copiii minori ai locatarului. Pierderea domiciliului efectiv nu produce efecte doar asupra titularului raportului de serviciu, ci asupra întregii familii, inclusiv asupra copiilor, care beneficiază de ocrotire specială din partea statului (Constituția Republicii Moldova, art. 48, art. 49, art. 50).

Este incident art. 54 din Constituție, deoarece evacuarea din domiciliul efectiv reprezintă o restrângere a exercițiului drepturilor garantate de art. 28, art. 29 și art. 47 alin. (1) din Constituție. O asemenea restrângere trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim, să fie necesară într-o societate democratică și să fie proporțională cu situația care a determinat-o, fără a atinge existența dreptului sau a libertății (Constituția Republicii Moldova, art. 54 alin. (2), alin. (4)).

Este incident art. 4 din Constituție, întrucât drepturile constituționale privind viața privată, viața familială și domiciliul trebuie interpretate în concordanță cu Convenția europeană a drepturilor omului, iar art. 8 din Convenție protejează dreptul la respectarea vieții private, vieții familiale și domiciliului (Constituția Republicii Moldova, art. 4; Convenția europeană a drepturilor omului, art. 8).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că pierderea locuinței este una dintre cele mai severe forme de ingerință în dreptul la respectarea domiciliului, iar persoana expusă evacuării trebuie să poată obține examinarea proporționalității și rezonabilității măsurii de către o instanță independentă, chiar dacă, potrivit dreptului intern, dreptul său de ocupare ar fi încetat.

⁴ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unui sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁵

Ingerința rezultată din norma contestată este prevăzută de lege, în sens formal, deoarece art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162-XVI/2005 stabilește obligația militarului eliberat din serviciul militar prin contract de a elibera locuința de serviciu în termen de 3 luni (Legea nr. 162-XVI/2005 cu privire la statutul militarilor, art. 21 alin. (3)).

Totuși, o ingerință în drepturile fundamentale nu este constituțională doar pentru că este prevăzută formal de lege. Legea trebuie să ofere garanții suficiente împotriva arbitrariului și să permită examinarea individuală a proporționalității atunci când consecința juridică este pierderea domiciliului efectiv al unei familii (Constituția Republicii Moldova, art. 1 alin. (3), art. 28, art. 29, art. 54).

Scopul urmărit de norma contestată poate fi considerat legitim în principiu, deoarece statul are dreptul și obligația de a administra eficient fondul locativ public, inclusiv locuințele de serviciu destinate persoanelor care activează în sistemul național de apărare. Totuși, caracterul legitim al scopului nu justifică o evacuare automată și nediferențiată atunci când persoana continuă activitatea în același sistem public, iar locuința de serviciu rămâne legată funcțional de raportul de muncă exercitat în cadrul Ministerului Apărării (Constituția Republicii Moldova, art. 54 alin. (2), alin. (4); Legea nr. 75/2015 cu privire la locuințe, în vigoare din 29.11.2015, art. 21 alin. (4); H.G. nr. 874/2015 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de acordare a locuințelor de serviciu administrate de Ministerul Apărării și unitățile militare ale Armatei Naționale, în vigoare din 25.12.2015, pct. 1–2, pct. 12–13).

Legătura rațională dintre ingerință și scopul urmărit există doar în ipoteza în care persoana părăsește efectiv sistemul care justifică atribuirea locuinței de serviciu. În schimb, această legătură devine slabă sau chiar artificială atunci când fostul militar este încadrat imediat ca angajat civil în cadrul Ministerului Apărării, iar normele speciale privind locuințele administrate de Ministerul Apărării recunosc expres că acestea pot fi acordate atât militarilor prin contract, cât și angajaților civili ai Armatei Naționale (H.G. nr. 874/2015, pct. 1–2, pct. 5, pct. 12–13).

Norma contestată nu distinge între persoana care încetează definitiv orice legătură profesională cu sistemul Ministerului Apărării și persoana care își continuă activitatea în cadrul acelui angajator public sub forma unui raport civil de muncă sau de serviciu. Lipsa acestei distincții transformă pierderea statutului de militar într-un criteriu absolut, deși finalitatea locuinței de serviciu este legată de exercitarea atribuțiilor funcționale în cadrul sistemului public respectiv, nu doar de forma militară a raportului juridic (Legea nr. 75/2015, art. 4, art. 21 alin. (4); H.G. nr. 874/2015, pct. 1–2, pct. 12–13).

O măsură mai puțin intruzivă și la fel de eficientă ar fi examinarea individuală a situației, cu verificarea continuității raportului de muncă/serviciu, a existenței unui temei legal pentru prelungirea contractului de locațiune, a componenței familiei, a existenței unei locuințe alternative reale și locuibile, precum și a necesității concrete de a elibera locuința pentru alte persoane eligibile. O asemenea soluție ar proteja interesul statului privind administrarea fondului locativ public fără a sacrifica automat dreptul la domiciliu și viață familială al persoanei vizate

⁵ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit; în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

(Constituția Republicii Moldova, art. 28, art. 29, art. 47 alin. (1), art. 54; Legea nr. 75/2015, art. 1 alin. (1), art. 21 alin. (4)).

În forma și interpretarea criticată, art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162-XVI/2005 nu asigură un just echilibru între interesul public al administrării locuințelor de serviciu și drepturile fundamentale ale persoanei și familiei. Norma permite ca pierderea statutului de militar să producă pierderea domiciliului efectiv, fără ca legea să prevadă obligația verificării proporționalității evacuării și fără a lua în considerare continuitatea raportului profesional în cadrul aceluiași angajator public (Constituția Republicii Moldova, art. 1 alin. (3), art. 28, art. 29, art. 47 alin. (1), art. 54).

Această deficiență este cu atât mai evidentă cu cât Legea nr. 75/2015 consacră dreptul locatarului locuinței de serviciu de a prelungi termenul contractului de locațiune atunci când raporturile de muncă au fost prelungite prin alt contract de muncă. Dacă norma contestată este interpretată ca prevalând automat asupra acestei garanții, se ajunge la o situație în care aceeași persoană este tratată ca lipsită de orice teme locativ doar pentru că raportul său juridic s-a transformat din raport militar în raport civil, deși activitatea în cadrul aceluiași sistem public continuă (Legea nr. 75/2015, art. 21 alin. (4); Legea nr. 162-XVI/2005, art. 21 alin. (3)).

H.G. nr. 874/2015 confirmă că locuințele de serviciu administrate de Ministerul Apărării sunt destinate atât militarilor prin contract, cât și angajaților civili ai Armatei Naționale, pe perioada îndeplinirii serviciului militar, realizării contractului individual de muncă sau exercitării funcției. Acest cadru normativ infralegal arată că scopul instituției locuinței de serviciu nu este atașat exclusiv statutului militar, ci raportului funcțional cu sistemul Ministerului Apărării (H.G. nr. 874/2015, pct. 1–2, pct. 5, pct. 12–13).

Totuși, existența acestei reglementări secundare nu înlătură problema de constituționalitate a normei primare contestate. Dimpotrivă, dacă art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162-XVI/2005 este interpretat ca având efect automat și absolut, acesta poate neutraliza garanțiile de continuitate prevăzute de legislația locativă și de regulamentul special al Ministerului Apărării. În materia restrângerii drepturilor fundamentale, elementele esențiale ale ingerinței trebuie stabilite de lege și nu pot fi lăsate să depindă exclusiv de interpretări administrative, clauze contractuale sau norme infralegale (Constituția Republicii Moldova, art. 23 alin. (2), art. 54; Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, art. 3, art. 54).

În cauza de față, aplicarea automată a normei contestate ar conduce la evacuarea unei familii din domiciliul său efectiv, deși titularul locuinței continuă activitatea în cadrul Ministerului Apărării. O asemenea consecință este disproporționată, deoarece scopul administrării fondului locativ public putea fi atins prin măsuri mai puțin intruzive, în primul rând prin examinarea cererii de prelungire a contractului de locațiune pe durata noului raport de muncă sau prin verificarea concretă a necesității locative și a situației familiale (Legea nr. 75/2015, art. 21 alin. (4); H.G. nr. 874/2015, pct. 12–13; Constituția Republicii Moldova, art. 54 alin. (4)).

Astfel, art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162-XVI/2005 devine contrar Constituției în măsura în care este interpretat ca instituind o obligație necondiționată de eliberare a locuinței de serviciu în toate cazurile de eliberare din serviciul militar prin contract, inclusiv atunci când persoana continuă raportul de muncă/serviciu în cadrul aceluiași angajator public și când locuința constituie domiciliul efectiv al familiei. În această interpretare, norma contestată nu satisface exigențele necesității și proporționalității prevăzute de art. 54 din Constituție și afectează nejustificat drepturile garantate de art. 28, art. 29, art. 47 alin. (1), art. 48–50 din Constituție.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁶

Declar pe propria răspundere că informațiile prezentate în prezenta cerere corespund actelor cauzei și sunt formulate în scopul exercitării dreptului la apărare și al asigurării controlului constituționalității normei legale aplicabile litigiului.

Avocat Corina Peleavski

În interesele pârâților

18.05.2026

⁶ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

ÎNCHEIERE

27 iulie 2026

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Grefier

Dan Sîrbu

Mădălina Primac

examinând, în ședință de judecată publică, cererea înaintată de reprezentantul pârâților Vladimir Ceban și Victoria Lungu, avocatul Corina Peleavschi cu privire la sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor,-

c o n s t a t ă :

În data de 30 octombrie 2025, Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării a înaintat Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată împotriva Victoriei Lungu și Vladimir Ceban cu privire la evacuarea din locuința de serviciu.

În ședința de judecată din 17 martie 2026, pârâții Victoria Lungu și Vladimir Ceban au înaintat o acțiune reconvențională împotriva Agenției Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării cu privire la obligarea prelungirii contractului de locațiune, restituirea sumelor încasate nejustificat, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 18 mai 2026, s-a pus pe rol acțiunea reconvențională.

Pe parcursul judecării cauzei în fond, reprezentantul pârâților Vladimir Ceban și Victoria Lungu, avocatul Corina Peleavschi a formulat și a depus cerere de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării a pledat pentru respingerea demersului.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâților Vladimir Ceban și Victoria Lungu, avocatul Corina Peleavschi a pledat pentru admiterea demersului în sensul formulat.

Audiind participanții la proces asupra cererii formulate, studiind cererea depusă de reprezentantul pârâților Vladimir Ceban și Victoria Lungu, avocatul Corina Peleavschi, analizând argumentele invocate de părți prin prisma circumstanțelor cauzei, raportate la prevederile Legii, instanța de judecată consideră că cererea înaintată de reprezentantul pârâților Vladimir Ceban și Victoria Lungu, avocatul Corina Peleavschi cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor, este întemeiată și pasibilă de a fi admisă, pentru următoarele considerente.

În conformitate cu dispozițiile art. 12¹ alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate,

limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Potrivit hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, Curtea a reiterat că, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională. Curtea a reținut că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate. Curtea a statuat că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.

Instanța de judecată reține că, obiectul acțiunii de bază îl constituie evacuarea din locuința de serviciu a pârâșilor, precum și obiectul acțiunii reconvenționale îl constituie obligarea prelungirii contractului de locațiune, restituirea sumelor încasate nejustificat.

Din textul cererii de chemare în judecată depusă de Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării, rezultă că, *inter alia*, reclamanta și-a întemeiat în drept pretențiile formulate pe prevederile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor.

Pe parcursul judecării cauzei în fond, reprezentantul pârâșilor Vladimir Ceban și Victoria Lungu, avocatul Corina Peleavschi a depus cerere de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor.

Se atestă că, pentru a sesiza Curtea Constituțională cu o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată are obligația de a verifica întrunirea condițiilor stabilite la art. 12¹ alin. (2) Cod de procedură civilă, și anume: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

(1) Obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție.

Astfel, potrivit art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională: a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

La caz, instanța de judecată reține că, prin sesizarea reprezentantului pârâșilor Vladimir Ceban și Victoria Lungu, avocatul Corina Peleavschi, s-a solicitat verificarea constituționalității art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor, text de lege care intră sub incidența prevederilor art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova.

Astfel, prima condiție de sesizare Curții Constituționale, este întrunită.

(2) Excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu.

Instanța constată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de către avocatul Corina Peleavski, care reprezintă interesele pârâților Vladimir Ceban și Victoria Lungu în cadrul procesului pendinte, și astfel, se deduce că excepția a fost ridicată de un subiect investit prin lege cu acest drept.

(3) Prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei.

Cu referire la această condiție, instanța de judecată enunță că, acțiunea formulată de Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării, *inter alia*, a fost întemeiată în drept pe prevederile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor, și prin urmare, este întrunită și ce-a de a treia condiție pentru sesizarea Curții Constituționale.

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Analizând jurisprudența instanței de contencios constituțional accesibilă pe site-ul Curții Constituționale, instanța de judecată a constatat că, anterior, Curtea nu a verificat constituționalitate dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor.

În aceste condiții, și stabilind că în speță sunt întrunite cumulativ cele 4 condiții de la art. 12¹ alin. (2) Cod de procedură civilă, pentru sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată conchide asupra soluției de admitere a cererii înaintate de reprezentantul pârâților Vladimir Ceban și Victoria Lungu, avocatul Corina Peleavski cu privire la sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor.

În conformitate cu prevederile art. 12¹, 269 – 270 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

d i s p u n e :

Cererea înaintată de reprezentantul pârâților Vladimir Ceban și Victoria Lungu, avocatul Corina Peleavski cu privire la sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor, se admite.

Se acordă reprezentantului pârâților Vladimir Ceban și Victoria Lungu, avocatul Corina Peleavski un termen de 5 zile de la data pronunțării încheierii, pentru a prezenta sesizarea întocmită corespunzător.

Se remite Curții Constituționale sesizarea întocmită de reprezentantul pârâților Vladimir Ceban și Victoria Lungu, avocatul Corina Peleavski cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, întru verificarea constituționalității dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Dan Sîrbu